

Medžiaga Maldų už krikščionių vienybę savaitei ir visiems 2021 metams

Pasilikite mano meilėje ir jūs duosite daug vaisių (plg. Jn 15, 5–9)

Parengta ir paskelbta bendradarbiaujant Popiežiškajai krikščionių vienybės tarybai ir Pasaulio Bažnyčių tarybos Tikėjimo ir tvarkos komisijai.

Vienybės siekis ištisus metus

Tradiciškai Maldos už krikščionių vienybę savaitė Šiaurės pusrutulyje švenčiama sausio 18–25 d. Šią datą 1908 m. pasiūlė tėvas Paulas Wattsonas: ji yra tarp Šv. Petro ir Šv. Pauliaus švenčių, todėl reikšminga simboliškai. Pietų pusrutulyje saasis – atostogų metas, todėl Bažnyčia Maldos savaitę švenčia kitu laiku, pavyzdžiui, Sekminių laikotarpiu (kaip 1926 m. pasiūlė Tikėjimo ir konstitucijos sąjūdis), kuris irgi simboliškai reikšmingas Bažnyčios vienybei.

Atsižvelgdami į lankstumo poreikį, raginame čia pateikiama medžiaga naudotis ištisus metus jau pasiektam Bažnyčių bendrystės lygiui išreikšti ir drauge meldžiant visiškos vienybės, kurios trokšta pats Kristus.

Tekstinės medžiagos pritaikymas

Ši medžiaga siūloma turint galvoje, jog ji, kiek įmanoma, bus pritaikyta vietinėms sąlygoms, ypač atsižvelgiant į konkrečiam socialiniam ir kultūriniam kontekstui būdingas liturgijos ir pamaldumo praktikas. Idealiu atveju toks pritaikymas darytinas ekumeniškai bendradarbiaujant. Kai kuriose vietose pritaikyti tekstinę medžiagą padeda jau egzistuojančios ekumeninės struktūros; ten, kur jų nėra, tikimės, jog pritaikymo poreikis paskatins jų atsiradimą.

Kaip naudotis Maldos savaitės medžiaga

- Bažnyčioms ir krikščionių bendruomenėms, Maldos savaitę švenčiančioms viena bendra liturgija, pateikiama ekumeninių pamaldų tvarka.
- Bažnyčios ir krikščionių bendruomenės Maldos savaitės tekstus taip pat gali įtraukti į savo liturgines apeigas. Ekumeninės liturgijos maldomis, „aštuondieniu“, taip pat papildomomis maldomis galima naudotis vadovaujantis savo nuožiūra pagal aplinkybes.
- Bendruomenės, švenčiančios Maldos savaitę per visas aštuonias dienas, gali pasinaudoti „aštuondienio“ medžiaga.
- Norintys imtis Biblijos studijų Maldos savaitės tema gali kaip pagrindu pasinaudoti „aštuondienio“ tekstais bei apmąstymais. Kiekvieną dieną komentarus galima baigti baigiamąja užtarimo malda.
- Norintiems melstis privačiai ši tekstinė medžiaga gali padėti susitelkti į maldos intencijas. Medžiaga primins, kad meldžiamasi bendrystėje su kitais visame pasaulyje dėl labiau regimos Kristaus Bažnyčios vienybės.

Jn 15, 1–17

2021 m. Maldos už krikščionių vienybę savaitės medžiagą parengė vienuolinė Grandchamp bendruomenė. Parinkta tema „Pasilikite mano meilėje ir jūs duosite daug vaisių“ grindžiama *Jn 15, 1–17* tekstu ir išreiškia šios bendruomenės pašaukimą siekti maldos, susitaikinimo ir vienybės Bažnyčioje ir žmonijos šeimoje.

1930 m. Romandijos (prancūziškai kalbančios Šveicarijos dalies) reformatės, priklausančios vadinamajai „Moržo (*Morges*) moterų“ grupei, iš naujo atrado tylos svarbą klausantis Dievo žodžio. Tuo pat metu jos atgaivino dvasinių rekolekcijų praktiką, maitinusią jų tikėjimo gyvenimą, ir vadovavosi Kristaus, kuris nusišalindavo į atokias vietas melstis, pavyzdžiu. Netrukus prie jų prisijungė kitos moterys, dalyvaudavusios reguliariai organizuojamose rekolekcijose nedideliame Granšano (*Grandchamp*) kaime prie Nešatelio ežero. Gausėjant svečių ir rekolektantų, iškilo poreikis turėti nuolatinę maldos ir svetingo priėmimo vietą.

Šiandien bendruomenę sudaro penkiasdešimt seserų, penkiasdešimt skirtingų kartų, bažnytinių tradicijų, šalių bei žemynų moterų. Visa savo įvairove seserys yra gyva bendrystės parabolė. Jos ištikimai laikosi maldos gyvenimo, gyvena bendruomenėje ir svetingai priima svečius. Seserys dalijasi vienuolinio gyvenimo malone su lankytojais ir savanoriais, kurie atvyksta į Grandchamp bendruomenę rekolekcijų, pabūti tyloje, siekia gydymo ar ieško prasmės.

Pirmosios seserys išgyveno krikščionių Bažnyčių susiskaldymo skausmą. Šioje kovoje jas drąsino draugystė su kun. Pauliu Couturier, maldos už krikščionių vienybę savaitės pionieriumi. Todėl nuo pat pradžių malda už krikščionių vienybę buvo bendruomenės gyvenimo širdyje. Šis įsipareigojimas, taip pat Grandchamp bendruomenės ištikimybė trims stulpams – maldai, bendruomeniniam gyvenimui ir svetingumui – sudaro šios medžiagos pagrindą.

Pasilikti Dievo meilėje reiškia susitaikinti su savimi

Daugelyje kalbų žodžiai, žymintys vienuolio ir vienuolės sąvoką, kyla iš graikiško žodžio *μόνος*, kuris reiškia *vienišas* ar *vienas*. Mūsų širdis, kūnas ir protas yra toli nuo vienovės, dažnai blaškomi ir plėšomi įvairiomis kryptimis. Vienuolis ar vienuolė trokšta būti vienybėje su savo tapatybe ir vienytis su Kristumi. „Pasilikite manyje, tai ir aš jumyse pasiliksiu“, – sako Jėzus (*Jn 15, 4*). Gyvenimas vienovėje reiškia kelionę priimant save, susitaikant su asmenine ir paveldėta istorija.

Jėzus sakė savo mokiniams: „Pasilikite mano meilėje“ (*Jn 15, 9*). Jis pasilieka Tėvo meilėje (*Jn 15, 10*) ir netrokšta nieko kito, tik dalytis šia meile su mumis: „Jūs aš draugais vadinu, nes jums viską paskelbiau, ką buvau iš savo Tėvo girdėjęs“ (*Jn 15, 15*). Esame įskiepyti į vynmedį – Jėzų, o Tėvas yra vynininkas, kuris mus apvalo ir įgalina augti. Būtent tai vyksta maldoje. Tėvas yra mūsų gyvenimo centras, apie jį telkiasi mūsų gyvenimas. Jis apvalo mus ir padaro vientisus, o vientisi žmonės teikia šlovę Tėvui.

Pasilikti Kristuje yra vidinė nuostata, kuri mumyse išsiskaido per laiką. Jai reikia erdvės augti. Ją gali nustelbti kova dėl būtinų gyvenimo poreikių, jai kelia grėsmę išsiblaškymai, triukšmas, aktyvumas ir gyvenimo iššūkiai. 1938 metais, Europoje tvyrant sumaiščiai, Geneviève Micheli, kuri vėliau tapo motina Genovaite, pirmąją bendruomenės motina, parašė šias eilutes, kurios ir šiandien lieka svarbios:

„Gyvename laiku, kuris kelia nerimą ir drauge yra nuostabus, tai pavojingas laikas, kai niekas neapsaugo sielos, kai atrodo, kad spartūs ir visiškai žmogiški pasiekimai grasina nušluoti būtybes ... Aš galvoju, kad mūsų civilizacija numirs šioje kolektyvinėje triukšmo ir greičio beprotybėje, kur jokiai būtybei neįmanoma mąstyti... Mes, krikščionys, pažįstame dvasinio gyvenimo vertę, mums tenka didžiulė atsakomybė ir mes turime ją suvokti, privalome vienyti ir padėti vieni kitiems telkti ramybės jėgas, kurti taikos priglobsčius, gyvybinius centrus, kur žmonių tylą šaukiasi kūrybingo Dievo žodžio. Tai gyvenimo ir mirties klausimas.“

Pasilikti Kristuje, kad duotume vaisių

„Tuo bus pašlovinamas mano Tėvas, kad jūs duosite gausių vaisių“ (Jn 15, 8). Negalime duoti vaisių savo jėgomis. Negalime duoti vaisių atsiskybę nuo vynmedžio. Vynmedžio syvai, per mus srūvanti Jėzaus gyvybė neša vaisius. Pasilikimas Jėzaus meilėje liekant vynmedžio šakele leidžia jo gyvybei pulsuoti mumyse.

Kai klausomės Jėzaus, jo gyvybė teka per mus. Jėzus kviečia leisti jo žodžiui pasilikti mumyse (Jn 15, 7), tada visa, kad ir ko prašytume, bus mums suteikta. Per jo žodį mes nešame vaisių. Kaip asmenys, kaip bendruomenė, kaip visa Bažnyčia norime vienyti su Kristumi, kad laikytumės jo įsakymo mylėti vienas kitą, kaip jis mus pamilo (Jn 15, 12).

Pasiliekant Kristuje, kuris yra meilės versmė, auga bendrystės vaisius

Bendrystė su Kristumi reikalauja bendrystės su kitais. VI a. Palestinos vienuolis Dorotėjas Gazietis tai išreiškė šitaip:

„Įsivaizduokite ant žemės nupieštą skritulį, t. y. skriestuvu nubrėžtą apskritimą su centru. Įsivaizduokite, kad apskritimas yra pasaulis, centras yra Dievas, o spinduliai yra įvairūs žmonių gyvenimo keliai ar būdai. Kai šventieji, trokšdami priartėti prie Dievo, eina į skritulio centrą, kuo labiau jie artėja prie vidurio, tuo labiau suartėja tarpusavyje; kuo artimesni jie tampa vienas kitam, tuo labiau jie priartėja prie Dievo. Supraskite, kad tas pats dalykas galioja ir atvirkštine tvarka: kai nusigręžiame nuo Dievo ir tolstame eidami link skritulio išorės. Taip tampa akivaizdu, kad juo labiau mes tolstame nuo Dievo, juo labiau tolstame vienas nuo kito, ir kuo labiau tolstame vienas nuo kito, tuo labiau tolstame nuo Dievo.“

Artėti prie kitų, gyventi bendrystėje su kitais, kartais labai skirtingais nei mes, gali būti iššūkis. Grandchamp seserims pažįstamas šis iššūkis, joms labai padeda brolio Roger iš Taizé mokymas:

„Draugystė neįmanoma be nuskaistinančios kančios, artimo meilė neįmanoma be kryžiaus. Tik kryžius leidžia mums pažinti neišsakomą meilės gelmę.“

Krikščionių susiskaldymas, jų nutolimas tarpusavyje yra papiktinimas, nes jie taip pat tolsta nuo Dievo. Daugelis krikščionių, liūdinčių dėl šios situacijos, karštai meldžia Dievo, kad būtų atkurta ta vienybė, kurios meldė Jėzus. Kristaus malda dėl vienybės yra kvietimas atsigręžti į jį ir per tai labiau suartėti tarpusavyje, džiaugiantis mūsų įvairovės turtingumu.

Kaip žinome iš bendruomeninio gyvenimo, susitaikinimo pastangos kainuoja ir reikalauja aukos. Mus palaiko Kristaus malda: jis trokšta, kad būtume viena, kaip jis yra vienybėje su savo Tėvu, idant pasaulis įtikėtų (plg. *Jn 17, 21*).

Pasiliekant Kristuje auga solidarumo ir liudijimo vaisius

Kaip krikščionys pasilikdami Kristaus meilėje, mes taip pat gyvename kūrinijoje, kuri dejuoja ir laukia, kad būtų išlaisvinta (plg. *Rom 8*). Pasaulyje patiriame kančios ir konflikto blogį. Būdami solidarūs su kenčiančiais, leidžiame Kristaus meilei tekėti per mus. Velykų slėpinys neša mumyse vaisių, kai aukojame meilę savo broliams ir seserims ir puoselėjame viltį pasaulyje.

Dvasingumas ir solidarumas yra neatsiejamai tarpusavyje susiję. Pasilikdami Kristuje mes įgyjame stiprybės ir išminties veikti prieš neteisingumo ir priespaudos struktūras, suvokti save kaip brolius ir seseris žmonijos šeimoje ir kurti naują gyvenimą gerbiant visą kūrinių ir bendrystę su ja.

Grandchamp seserys kiekvieną rytą balsiai recituoja savo gyvenimo regulos santrauką, prasidedančią žodžiais: „Melskis ir dirbk, kad Dievas galėtų viešpatauti.“ Malda ir kasdienis gyvenimas nėra dvi atskiros tikrovės, jos turi būti tarpusavyje suvienytos. Visos mūsų patirtys privalo tapti susitikimu su Dievu.

2021 m. Maldos už krikščionių vienybę savaitei paminėti siūlome šią aštuonių dienų maldos kelionę:

- 1-oji diena: Dievo pašaukti – „Ne jūs mane išsirinkote, bet aš jus išsirinkau“ (*Jn 15, 16a*)
- 2-oji diena: Bręsti vidujai – „Pasilikite manyje, tai ir aš jumyse pasiliksiu“ (*Jn 15, 4a*)
- 3-oji diena: Sudaryti vieną kūną – „Kad vienas kitą mylėtumėte, kaip aš jus mylėjau“ (*Jn 15, 12b*)
- 4-oji diena: Melstis drauge – „Jau nebevadinu jūsų tarnais <...> jus aš draugais vadinu“ (*Jn 15, 15*)
- 5-ji diena: Leistis būti žodžio perkeistiems – „Jūs jau esate švarūs dėl žodžio...“ (*Jn 15, 3*)
- 6-oji diena: Priimti kitus – „Kad duotumėte vaisių ir jūsų vaisiai išliktų“ (*Jn 15, 16b*)
- 7-oji diena: Augti vienybėje – „Aš esu vynmedis, o jūs šakelės“ (*Jn 15, 5a*)
- 8-oji diena: Susitaikyti su visa kūriniu – „Kad jumyse būtų manasis džiaugsmas ir kad jūsų džiaugsmui nieko netrūktų“ (*Jn 15, 11*)

Medžiagos parengimas

Popiežiškosios krikščionių vienybės tarybos ir Pasaulio Bažnyčių tarybos sudaryta tarptautinė grupė rugsėjo 15–18 d. susitiko Granšane (Grandchamp, Areuse), Nešatelio kantone, Šveicarijoje. Pasaulio Bažnyčių taryba pakvietė Grandchamp bendruomenę Maldos savaitei parinkti temą ir parengti tekstą. Visa bendruomenė keletą mėnesių triūsė prie šio projekto, o Tarptautinė grupė susitikime darbavosi jų projekto pagrindu. Keturios bendruomenės seserys dirbo su Tarptautine grupe per rugsėjo mėnesį vykusį susitikimą. Susitikimui pirmininkavo Pasaulio Bažnyčių tarybos Tikėjimo ir tvarkos komisijos direktorius Rev. Odair Pedroso Mateus ir Popiežiškosios krikščionių vienybės tarybos atstovas kun. Anthony Currer.

Grandchamp bendruomenė yra vienuolinė bendruomenė, kurioje buriasi seserys iš įvairių Bažnyčių bei šalių. Bendruomenė įkurta XX a. pirmoje pusėje ir nuo pat įkūrimo buvo glaudžiai susijusi su *Taizé* bendruomene, tai pat su kun. Pauliu Couturier, kuriam teko svarbus vaidmuo Maldos už krikščionių vienybę savaitės istorijoje. Šiandien Grandchamp bendruomenėje yra apie penkiasdešimt seserų, kurios įsipareigojusios ieškoti krikščionių susitaikinimo kelio tiek žmonijos šeimoje, tiek žvelgiant į visą kūrinių.

Vietos darbo grupė parinko temą „Pasilikite mano meilėje ir jūs duosite daug vaisių“ (plg. *Jn* 15, 5–9). Taigi seserys galėjo pasidalyti savo kontempliatyvaus gyvenimo patirtimi bei išmintimi: kaip pasilikti Dievo meilėje ir kalbėti apie šios maldos vaisių: glaudesnę bendrystę su broliais ir seserimis Kristuje, taip pat didesnę solidarumą su visa kūrinių.

Ekumeninės pamaldos

Ižanga

Šios pamaldos atspindi Grandchamp seserų maldos būdą. Pagal šią tradiciją į vieną vakaro liturgiją sujungiamos trys sudėtinės vienuolinės maldos – kartais jos pagal benediktiniškąją tradiciją vadinamos vigilijomis arba naktinėmis, kuriomis tradiciškai būdavo meldžiamasi naktį. Sekant Grandchamp bendruomenės pavyzdžiu šiame Metinėse Maldos už krikščionių vienybę savaitės ekumeninės pamaldos atitinkamai skaidomos į tris dalis, vadinamas vigilijomis.

Kiekviena vigilija vyksta ta pačia tvarka: Rašto skaitiniai, giedamas atliepas, tylos laikas ir maldavimai. Kiekviena vigilija siejama su veiksmu, atspindinčiu jos temą (jos apibūdinamos žemiau). Kiekviena vigilija baigiama giedant Grandchamp bendruomenės narės sukurta giesmę „Dievo šviesa“ (*Lumière de Dieu*).

Pirmoje vigilijoje dėmesys sutelkiamas į visuminę asmens vienovę ir mūsų pasilikimą Kristuje. Dalyviai kviečiami 5 minučių tylai. Tylos momentai pamaldų metu pakartojami.

Antroji vigilija išreiškia troškimą vėl pasiekti regimą krikščionių vienybę. Įsitvirtinę Kristaus meilėje atsigręžiame į savo kaimynus ir pasidalijame ramybės ženklą.

Trečioji vigilija atveria mus visų žmonių ir visos kūrinių vienybei. Šios vigilijos veiksmas yra įkvėptas Dorotėjaus Gaziečio teksto (žr. Ižangą). Žmonės sustoja ratu ir juda link centro. Kuo labiau priartėjame prie centro, tuo labiau suartėjame ir tarpusavyje.

Ši simbolinį veiksmą galima atlikti įvairiais būdais, atsižvelgiant į naudojamą erdvę ir dalyvių tradicijas. Pateikiami pasiūlymai gali padėti planuoti šią sceną:

- Reikia pasirūpinti, kad visi pamaldų dalyviai turėtų po žvakę (neįžiebtą).
- Organizatoriai turi paruošti erdvę, kur dalyviai galėtų išsidėstyti ratu ir būtų pavaizduoti į centrą nukreipti spinduliai.
- Centre pastatoma didelė deganti žvakė (pvz., velykinė).
- Aplink žvakę ratu sustoja 6–8 skirtingų krikščioniškųjų tradicijų atstovai. Tas apskritimas gali būti nubrėžtas ant grindų.
- Kiekvienas iš parinktų atstovų laiko rankoje po žvakę (kol kas neuždegtą); jų rankos iškeltos, kad galėtų matyti visi pamaldų dalyviai.
- Vedėjui skaitant žodžius visi rate stovintys atstovai tolygiu žingsniu žengia link centro.
- Pasiekę centrą jie įžiebia savo žvakes nuo didžiosios žvakės ir atsigręžę eina prie kitų pamaldų dalyvių, nuo jų įžiebiamos visų dalyvių žvakės.
- Įžiebiant visų pamaldų dalyvių žvakes giedama giesmė „Dievo šviesa“ (*Lumière de Dieu*).
- Visi laiko rankose degančias žvakes iki pamaldų pabaigos. Jei leidžia aplinkybės, po pamaldų jų dalyviai gali procesija išeiti į lauką, taip simboliškai nešdami pasauliui šviesą.

Pamaldų pradžioje litaniją galima skaityti arba giedoti – pageidautina, kad tai darytų du asmenys. Psalmes irgi galima skaityti arba giedoti, taip pat jas galima pakeisti vigilijos temą atitinkančia giesme. Maldavimų metu atliepus galima skaityti, giedoti, taip pat pakeisti kitais atliepais. Maldavimų laiką galima pailginti – papildomai skirti laiko laisvai maldai. Litanijai, atliepams ir maldavimams tinka pasinaudoti Granchamp bendruomenėje taikoma muzikine forma. Bendruomenės giesmių klausykitės internete: www.grandchamp.org. Galima taip pat kasdien tiesiogiai jungtis prie bendruomenės maldos: www.grandchamp.org/prier-avec-nous.

Ekumeninių pamaldų eiga

Pasilikite mano meilėje ir jūs duosite daug vaisių (plg. *Jn 15, 5–9*)

C.: Celebrantas (Pamaldų vadovas)

V.: Visi susirinkusieji

S. : Skaitovas

Kvietimas maldai

Ižangos giesmė

Giedama vietoje pasirinkta giesmė kviečiant Šventąją Dvasią.

Sveikinimo žodžiai

C: Viešpaties Jėzaus Kristaus malonė, Dievo meilė ir Šventosios Dvasios bendrystė tebūna su jumis visais.

V: Ir su tavimi.

S1: Broliai ir seserys Kristuje, šių metų Maldos už krikščionių vienybę savaitės temą „Pasilikite mano meilėje ir jūs duosite daug vaisių“ parinko Šveicarijoje įsikūrusios Grandchamp bendruomenės seserys.

S2: Jėzus išreiškė didžiulį Dievo troškimą, kad galėtume pas jį ateiti ir pasilikti jame. Jis be paliovos laukia mūsų su viltimi, jog susivieniję su juo meilėje mes duosime vaisių, kurie teiks gyvybę visiems mūsų aplinkoje. Susidūrę su „kito“ skirtingumu rizikuojame užsisklęsti savyje, matyti tik tai, kas mus skiria. Tačiau klausykimės, kaip Kristus kviečia mus pasilikti jo meilėje. Taip duosime vaisių.

S1: Mūsų pamaldos suskirstytos į tris dalis, vadinamas vigilijomis. Per šias tris maldos dalis mes atmename Kristaus kvietimą, atsigręžiame į jo meilę, į jį, kuris yra mūsų gyvenimo centras. Vienybės kelias prasideda nuo mūsų artimo santykio su Dievu. Pasiliekant jo meilėje stiprėja mūsų troškimas siekti vienybės ir susitaikinimo su kitais. Dievas mus atveria tiems, kurie skiriasi nuo mūsų. Tai svarbus vaisius, dovana, gydanti susiskaldymus, esančius mumyse, tarp mūsų ir pasaulyje.

C: Ramybėje melskime Viešpatį:

Viešpatie, tu esi vynininkas, su meile besirūpinantis mumis.
Tu kvieti mus pamatyti kiekvienos vynmedyje esančios šakelės grožį,
kiekvieno asmens grožį.
Vis dėlto pernelyg dažnai kitų skirtingumas nulemia mūsų baimę.
Mes užsisklendžiame savyje.
Mes nebepasitikime tavimi.
Tarp mūsų įsivyrąja priešiškumas.

Ateik ir iš naujo kreipk mūsų širdis link tavęs.
Įgalink mus gyventi tavo atlaidumu,
kad galėtume būti kartu ir šlovinti tavo Vardą.

Šlovinimo litanija

V: Tu mus kvieti būti gyriumi žemėje ir tarp žmonių: šlovė tau!

S1: Giedame šlovindami tave pasaulyje tarp tautų.

S2: Šloviname tave kūrinijoje tarp visų kūrinijų.

V: Tu mus kvieti būti gyriumi žemėje ir tarp žmonių: šlovė tau!

S1: Giedame šlovindami tave tarp kančių ir ašarų.

S2: Šloviname tave tarp pažadų ir pasiekimų.

V: Tu mus kvieti būti gyriumi žemėje ir tarp žmonių: šlovė tau!

S1: Giedame šlovindami tave kančiose ir varguose.

S2: Šloviname tave susitikimo ir susitaikymo vietose.

V: Tu mus kvieti būti gyriumi žemėje ir tarp žmonių: šlovė tau!

S1: Giedame šlovindami tave ginčų ir susiskaldymų aplinkoje.

S2: Šloviname tave gyvenime ir mirtyje, gimstant naujam dangui ir naujai žemei.

Pirmoji vigilija/Pasilikti Kristuje. Asmens vienovė

Psalmė: 103

Skaitinys: Jn 15, 1–17

Atliepas: *Ubi caritas*

Trumpa tyła (apie 1min.)

Maldavimai

C: Meilės Dieve, per Kristų tu mums sakei: „Ne jūs mane išsirinkote, bet aš jus išsirinkau.“ Tu ieškai mūsų, kvieti mus, kad priimtume tavo draugystę ir pasiliktume joje. Išmokyk mus dar nuosekliau atsilipti į šį kvietimą ir augti gyvenimo apstumu.

V: Mūsų širdys džiaugiasi Dievu.

C: Gyvenimo Dieve, tu kvieti mus būti gyriumi pasaulyje. Tu kvieti priimti kitą, išvelgti kitame tavo malonės dovaną. Tegul kiekvieną žmogų palydintis tavo meilės žvilgsnis atveria mus priimti vienas kitą tokius, kokie esame.

V: Mūsų širdys džiaugiasi Dievu.

C: Surenkantis Dieve, savo Sūnuje Jėzuje tu mus vieniji kaip šakeles vynmedyje. Tegul tavo mylinti Dvasia pasilieka mumyse, kai dalyvaujame parapijų susitikimuose ar ekumeniniuose sambūriuose. Leisk mums kartu švęsti su džiaugsmu.

V: Mūsų širdys džiaugiasi Dievu.

C: Dieve, tu esi vienintelis vynmedis. Tu kvieti mus pasilikti tavo meilėje viskuo, ką darome ar sakome. Kad, paliesti tavo gerumo, atspindėtume tavo meilę savo namuose ir darbo vietose. Įgalink mus nutiesti jungiančius tiltus priešybėse ir įveikti įtampas.

V: Mūsų širdys džiaugiasi Dievu.

Tylos momentas

V: Labai dažnai maldą įsivaizduojame kaip mūsų pačių veiklą. Šį trumpą laiką esame kviečiami į vidinę tylą, nusigręžiant nuo visokio triukšmo, gyvenimo rūpesčių ir kitų minčių. Šioje tyloje veikimas priklauso Dievui. Tiesiog pasilikime Dievo meilėje ir ilsėkimės jame.

Tyla (apie 5 min.)

Giesmė

Antroji vigilija/ Regima krikščionių vienybė

Psalmė: 85

Skaitinys: *I Kor 1, 10–13a*

Atliepas: Yra vienas Viešpats, vienas tikėjimas, vienas krikštas

Trumpa tylą (apie 1 min.)

Maldavimai

C: Šventoji Dvasia, tu kiekvienoje vietoje įkvepi Bažnyčiai gyvybės ir atkuri ją. Ateik ir šnabždėk mūsų širdyse maldą, kuria Jėzus kreipėsi į savo Tėvą kančios išvakarėse: „Tegul visi bus viena <...> kad pasaulis įtikėtų.“

V: *Kyrie eleison* (Viešpatie, pasigailėk).

C: Viešpatie Jėzau, Taikos Kunigaikšti, uždek savo meilės liepsną mumyse, idant Bažnyčioje dingtų įtarinėjimai, panieka ir nesusipratimai. Tesugriūva mus skiriančios sienos.

V: *Kyrie eleison* (Viešpatie, pasigailėk).

C: Šventoji Dvasia, Guodėja, atverk mūsų širdis atlaidumui ir susitaikinimui ir sugražink mus į teisingą kelią.

V: *Kyrie eleison* (Viešpatie, pasigailėk).

C: Viešpatie Jėzau, romus ir nuolankiaširdi, suteik mums dvasios neturto, kad galėtume priimti tavo malonės turtus.

V: *Kyrie eleison* (Viešpatie, pasigailėk).

C: Šventoji Dvasia, tu niekada neapleidi vyrų, moterų ir vaikų, kurie persekiojami dėl savo ištikimybės Evangelijai. Suteik drąsos ir stiprybės ir palaikyk jiems padedančius žmones.

V: *Kyrie eleison* (Viešpatie, pasigailėk).

Dalijimasis ramybės ženklų

C: Viešpats kviečia, kad būtume tarpusavyje vieningi. Jis duoda mums savo ramybę ir ragina ją dalintis. Pasidalinkime su savo kaimynais ramybės ženklų.

Pamaldų dalyviai atsigręžia į greta jų esančius ir pasidalija ramybės ženklų pagal vietos papročius.

Giesmė

Trečioji vigilija. Visų tautų ir visos kūrinių vienybė

Psalmė: 96

Skaitinys: Apr 7, 9–12

Atliepas: Tu viršiji visus dalykus

Homilija (pasirinktinai)
Trumpa tyla (apie 1 min.)

Maldavimai

C: Gyvybės Dieve, tu sukūrei kiekvieną žmogų pagal savo paveikslą ir panašumą. Mes giedame gyrių už daugybės kultūrų, tikėjimo išraiškų, tradicijų ir tautybių dovaną. Suteik mums drąsos visada priešintis neteisybei ir neapykantai dėl rasės, klasės, lyties, religijos ir baimės tų, kurie nepanašūs į mus.

V: Taikos Dieve, meilės Dieve, tavyje mūsų viltis.

C: Gailestingasis Dieve, tu mums parodei Kristuje, kad tavyje esame viena. Išmokyk naudotis šia dovana pasaulyje, kad visų tikėjimų išpažinėjai kiekvienoje šalyje gebėtų klausytis vienas kito ir gyventi taikoje.

V: Taikos Dieve, meilės Dieve, tavyje mūsų viltis.

C: Jėzau, tu nužengei į pasaulį ir visiškai priėmei mūsų žmogystę. Tau žinomi įvairiopai kenčiančių žmonių gyvenimo sunkumai. Tegul gailestingumo ir užuojautos Dvasia mus paskatina dalytis laiku, gyvenimu ir gėrybėmis su stokojančiaisiais.

V: Taikos Dieve, meilės Dieve, tavyje mūsų viltis.

Šventoji Dvasia, tu girdi savo sužeistos kūrinijos šauksmą ir skundą tų, kurie jau kenčia dėl klimato pokyčių. Vesk mus į naują elgseną, išmokyk gyventi darnoje ir jaustis kūrinijos dalimi.

V: Taikos Dieve, meilės Dieve, tavyje mūsų viltis.

Artėti į centrą... ir išeiti į pasaulį (pagal Dorotėjaus Gaziečio tekstą)

C: Esame pašaukti būti Dievo gydančios ir sutaikinančios meilės tarnai. Šis darbas gali būti vaisingas tik tada, jei pasiliegame Dieve kaip tikrojo vynmedžio, kuris yra Jėzus Kristus, šakelės. Artėdami prie Dievo mes artėjame vienas prie kito.

Įsivaizduokite ant žemės nubrėžtą apskritimą. Įsivaizduokite, kad šis skritulys yra pasaulis. Paskirti asmenys atsistoja ir suformuoja ratą apie centre esančią žvakę.

C: Centras vaizduoja Dievą, o keliai į centrą yra įvairūs žmonių gyvenimo būdai. Kai šiame pasaulyje gyvenantys žmonės trokšta priartėti prie Dievo, jie žengia link šio rato centro...

Parinkti asmenys žengia keletą žingsnių link centro.

C: ...kuo labiau jie artėja į centrą, prie Dievo, tuo labiau suartėja tarpusavyje. O juo labiau suartėja vienas su kitu...

Tie asmenys drauge pajuda dar arčiau link centro.

C: ...juo arčiau priartėja prie Dievo.

Kai dalyviai su žvakėmis pasiekia centrą, kiekvienas įžiebia savo žvakę. Jiems drauge stovint centre visi meldžiasi tyloje.

Trumpa tyla (apie 1 min.)

Viešpaties malda

C: Dabar drauge melskimės Jėzaus išmokytais žodžiais.

V: Tėve mūsų...

Giesmė

Giesmės metu asmenys su degančiomis žvakėmis atsigręžia ir pasidalija su visais pamaldų dalyviais gautą šviesą.

C: Dvasingumas ir solidarumas yra neatsiejamai susiję. Malda ir veikimas eina išvien. Kai pasiliekame Kristuje, gauname išminties ir drąsos Dvasią priešintis bet kokiai neteisybei ir priespaudai. Drauge galime sakyti:

V: Dirbk ir melskis, kad Dievas viešpatautų.

Tegu Dievo žodis įkvepia gyvybės į tavo dienos darbą ir poilsį.

Viskame laikykis vidinės tylos,

kad pasiliktum Kristuje.

Būk pripildytas Palaiminimų dvasios:

džiaugsmo, paprastumo, gailingumo.

Šiuos žodžius kasdien maldingai kartoja Grandchamp bendruomenės seserys.

Palaiminimas

C: Būkite viena, kad pasaulis įtikėtų! Pasilikite jo meilėje, eikite į pasaulį ir duokite šios meilės vaisių!

V: Tegul vilties Dievas pripildo mus džiaugsmo ir ramybės tikėjime, idant Šventosios Dvasios galia apščiau turėtume vilties. Vardan Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios. Amen.

Baigiamoji giesmė

Biblinės meditacijos ir maldos aštuondieniui

1-oji diena

Dievo pašaukti

„Ne jūs mane išsirinkote, bet aš jus išsirinkau“ (Jn 15, 16)

Pr 12, 1–4 (Abraomo pašaukimas)

Jn 1, 35–51 (Pirmųjų mokinių pašaukimas)

Meditacija

Kelio pradžia yra žmogaus ir Dievo, kūrinio ir Kūrėjo, laiko ir amžinybės susitikimas.

Abraomas išgirdo kvietimą: „Eik į kraštą, kurį tau parodysiu.“ Panašiai kaip Abraomas esame kviečiami palikti tai, kas mums pažįstama, ir eiti į vietą, kurią Dievas parengė mūsų širdžių gelmėje. Pakeliui tampame vis labiau savimi, tokia tauta, kurios Dievas norėjo nuo pradžios. Sekdami mums skirtu jo pašaukimu tampame palaiminimu mūsų mylimiems žmonėms, artimiesiems, pasauliui.

Dievas mūsų ieško savo meile. Dievas tapo žmogumi Jėzuje, jame mes sutinkame Dievo žvilgsnį. Mūsų gyvenime, panašiai kaip ir Jono evangelijoje, Dievo kvietimas išgirstamas įvairiais būdais. Paliesti jo meilės leidžiamės į kelionę. Šiame susitikime einame perkeitimo keliu.

Tai šviesi meilės santykio pradžia, visuomet išdrįstant pradėti iš naujo.

„Vieną dieną supratai, kad net tau nesuvokiant tavo būties gelmėje jau buvo įrašytas žodis „Taip“, ir tu pasirinkai sekti Kristumi... Kristaus artumo tyloje tu išgirdai jo žodį: „Ateik ir sek paskui mane. Aš suteiksiu tavo širdžiai atilsį.“ (Brolis Roger, „Taizé šaltiniai“)

Malda

Jėzau Kristau,
tu ieškai mūsų, nori mums dovanoti savo draugystę
ir vesti mus į vis apstesnį gyvenimą.
Suteik mums pasitikėjimo atsiliepti į tavo kvietimą,
kad galėtume būti perkeisti
ir liudyti tavo švelnumą pasauliui.

2-oji diena

Bręsti vidujai

„Pasilikite manyje, tai ir aš jumyse pasiliksiu“ (*Jn 15, 4a*)

Ef 3, 14–21 (Kad Kristus gyventų mūsų širdyse)

Lk 2, 41–52 (Marija laikė šiuos įvykius savo širdyje)

Meditacija

Susitikimas su Jėzumi kelia troškimą pasilikti su juo ir gyventi jame: tai vaisiaus brandimo metas.

Jėzus, būdamas visiškai žmogus, kaip mes, augo ir brendo. Jis gyveno paprastą gyvenimą, išsąsknijusį žydų tikėjimo praktikoje. Neviešo gyvenimo Nazarete metu, kai regimai nevyko nieko ypatinga, jį maitino Tėvo buvimas ir artumas.

Marija kontempliavo Dievo veikimą savo ir jos Sūnaus gyvenime. Ji laikė tuos dalykus savo širdyje. Taip ji palengva mokėsi priimti Jėzaus slėpinį.

Mums taip pat reikia ilgo brandos laikotarpio, viso gyvenimo, kad pasiektume Kristaus meilės gelmes, leistume jam gyventi mumyse ir patys gyventume jame. Mums nežinant kaip, Dvasios veikimu Kristus apsigyvena mūsų širdyse. Per maldą, Žodžio klausymąsi, dalijimąsi su kitais, įgyvendinant tai, ką supratome, stiprėja mūsų vidinė esybė.

„Leisti Kristui nužengti į mūsų būties gelmes... Jis persmelks mūsų proto ir širdies sritis, jis pasieks mūsų kūno vidinę gelmę taip, kad vieną dieną ir mes patirsime gailestingumo gelmę.“ (Brolis Roger, „Taizė šaltiniai“)

Malda

Šventoji Dvasia,

leisk širdyse priimti Kristaus buvimą
ir puoselėti tai kaip meilės paslaptį.

Maitink mūsų maldą,

apšviesk, kai skaitome Šventąjį Raštą,

veik per mus,

idant tavo dovanų vaisiai galėtų palengva bręsti mumyse.

3-ioji diena

Sudaryti vieną kūną – „Kad vienas kitą mylėtumėte, kaip aš jus mylėjau“ (*Jn 15, 12b*)

Kol 3, 12–17 (Apsivilkite nuoširdžiu gailestingumu)

Jn 13, 1–15. 34–35 (Mylėkite vieni kitus)

Meditacija

Mirties išvakarėse Jėzus suklupo mazgoti mokinių kojas. Jam buvo pažįstami bendro gyvenimo sunkumai, atleidimo ir tarpusavio tarnystės svarba. Jis sakė Petru: „Jeigu tavęs nenumazgosiu, neturėsi dalies su manimi.“

Petras priėmė Jėzų prie savo kojų. Jis buvo numazgotas ir paliestas Kristaus nuolankumo ir švelnumo. Vėliau jis seks Jėzaus pavyzdžiu ir tarnaus tikinčiųjų bendrystei ankstyvojoje Bažnyčioje.

Jėzus nori, kad gyvybė ir meilė tekėtų per mus panašiai kaip syvai per vynmedį, kad krikščionių bendruomenės sudarytų vieną kūną. Tačiau šiandien, panašiai kaip praityje, nėra lengva gyventi kartu. Mes dažnai susiduriame su savo ribotumu. Kartais mums nepavyksta mylėti tų, kurie yra arti mūsų bendruomenėje, parapijoje ar šeimoje. Kai kada mūsų santykiai visiškai sužlunga.

Kristuje kviečiami apsivilkti gailestingumu ir nesuskaičiuojamai daug kartų pradėti iš naujo. Pripažinimas, kad esame Dievo mylimi, skatina mus priimti vienas kitą su mūsų stiprybėmis ir silpnybėmis. Tuomet tarp mūsų yra Kristus.

„Beveik nieko neturėdamas tu kuri susitaikinimą tame bendrystės slėpinyje, kuris yra Bažnyčia. Džiūgauk, esi palaikomas šio bendro dalyvavimo, nebese vienas, visuose dalykuose žengi į priekį su savo broliais. Drauge su jais tu esi pakviestas išgyventi bendrystės alegoriją.“ (Brolis Roger, „Taizė šaltiniai“)

Malda

Dieve, mūsų Tėve,
tu mums apreiški savo meilę per Kristų
ir per mūsų brolius bei seseris.
Atverk mūsų širdis,
kad galėtume priimti vieni kitus su mūsų skirtingumu
ir gyventi atleidimu.
Suteik malonę gyventi vienybėje viename kūne,
kad atsiskleistų, jog kiekvienas žmogus yra dovana
ir kad visi drauge atspindėtume gyvąjį Kristų.

4-oji diena

Melstis drauge

„Jau nebevadinu jūsų tarnais, <... > jus aš draugais vadinu“ (Jn 15, 15)

Rom 8, 26–27 (Dvasia ateina pagalbon mūsų silpnumui)

Lk 11, 1–4 (Viešpatie, išmokyk mus melstis)

Meditacija

Dievas trokšta santykio su mumis. Jis ieško mūsų, kaip ieškojo Adomo šaukdamas jį sode: „Kur tu esi?“ (Pr 3, 9).

Kristuje Dievas atėjo susitikti su mumis. Jėzus gyveno maldoje glaudžiai vienydamasis su Tėvu, kurdamas draugystės ryšius su savo mokiniais ir visais sutiktaisiais. Jis supažindino juos su tuo, kas buvo jam brangiausia: meilės santykiu su savo Tėvu, kuris yra ir mūsų Tėvas. Jėzus ir jo mokiniai buvo iššaknių turtingoje žydų tradicijoje, jie drauge giedojo psalmes. Kartais Jėzus atitraukdavo melstis vienas.

Melstis galime pavieniui arba drauge su kitais. Malda gali reikštis per nuostabą, skundą, užtarimą, dėkojimą ar tiesiog tylą. Kartais labai norėtume melstis, bet nežinome, kaip tai daryti. Tada kelią paruošti gali atsigręžimas į Jėzų, prašant jo: „Išmokyk mane.“ Pats mūsų troškimas jau yra malda.

Pagelbėti gali susibūrimas grupėje. Per giesmes, žodžius ir tylą kuriama bendrystė. Jei meldžiamės su kitų tradicijų krikščionimis, kartais su nuostaba galime pajusti vienybę dėl draugystės ryšio, kylančio iš To, kuris yra anapus visokių susiskaldymų. Formos gali skirtis, tačiau mus suburia ta pati Dvasia.

„Mūsų bendros maldos regularume Jėzaus meilė skleidžiasi mumyse, mums net nežinant kaip. Bendra malda nepakeičia mūsų asmeninės maldos. Viena palaiko kitą. Kiekvieną dieną skirkime laiko atnaujinti asmeninį artumą su Jėzumi Kristumi.“ (Brolis Roger, „Taizé šaltiniai“)

Malda

Viešpatie Jėzau,

visas tavo gyvenimas buvo malda,

tobula darna su Tėvu.

Per savo Dvasią išmokyk mus melstis pagal tavo valią.

Tegul viso pasaulio tikintieji vienijasi užtarimo bei šlovinimo maldoje ir teateinie tavo meilės karalystė.

5-oji diena

Leistis būti žodžio perkeistiems

„Jūs jau esate švarūs dėl žodžio...“ (Jn 15, 3)

Ist 30, 11–20 (Viešpaties žodis labai arti)

Mt 5, 1–12 (Palaiminti jūs)

Meditacija

Dievo žodis yra labai arti mūsų. Tai yra palaiminimas ir meilės pažadas. Jei atveriamė savo širdis, Dievas mums kalba ir kantriai perkeičia tai, kas mumyse apmirę. Jis pašalina tai, kas trukdo augti tikram gyvenimui, panašiai kaip vynuogių augintojas apkarpo vynmedį.

Kai reguliariai, tiek pavieniui, tiek grupėje, apmąstome biblinį tekstą, keičiasi mūsų požiūris. Daugelis krikščionių kasdien meldžiasi pagal Palaiminimus. Tai leidžia įžvelgti laimę, paslėptą neišsipildžiusiuose dalykuose; laimę, esančią anapus kančios: palaiminti tie, kas Dvasios paliesti nebesulaiko savo ašarų, bet leidžia joms tekėti ir taip gauna paguodą. Kai jie atranda savo viduje slypinčią versmę, pradeda alkti teisingumo, trokšti drauge su kitais įsipareigoti dėl taikos pasaulyje.

Mes nuolat kviečiami atnaujinti savo įsipareigojimą gyvenimui per savo mintis ir veiksmus. Kartais iš anksto čia ir dabar ragaujame tą palaiminimą, kuris pilnatvę pasieks laikų pabaigoje.

„Melskis ir dirbk, kad Dievas galėtų viešpatauti, kad tavo dienoje darbą ir poilsį gaivintų Dievo žodis. Viskame išlaikyk vidinę tylą, kad pasiliktum Kristuje. Tepersmelkia tave Palaiminimų dvasia, džiaugsmas, paprastumas, gailestingumas.“ (Kasdienė Grandchamp seserų malda)

Malda

Palaimingas gyrius tau, Dieve, mūsų Tėve,

už tavo Žodžio dovaną Šventajame Rašte

ir jo perkeičiančią galią.

Padėk mums visada rinktis gyvenimą

ir vadovauk mums savo Dvasia,

kad galėtume patirti laimę, kuria tu nori dalytis su mumis.

6-oji diena

Priimti kitus

„Kad duotumėte vaisių ir jūsų vaisiai išliktų“ (*Jn 15, 16b*)

Pr 18, 1–5 (Abraomas priima svečius prie Mamrės ąžuolų)

Mk 6, 30–44 (Jėzus gailisi minios)

Meditacija

Kai mes leidžiamės perkeičiami Kristaus, mumyse jo meilė auga ir duoda vaisių. Sutikti kitą yra konkretus būdas dalytis meile, esančia mumyse.

Per savo gyvenimą Jėzus svetingai priėmė sutiktus žmones. Jis klausėsi jų, leidosi paliečiamas, nebijodamas jų kančios.

Evangelijos pasakojime apie duonos padauginimą Jėzus susijaudina gailėdamas alkanos minios. Jis žino, kad turi būti pamaitintas visas žmogaus asmuo ir kad tik jis vienintelis gali iš tikrųjų žmones pasotinti duona ir numalšinti jų gyvenimo troškulį. Tačiau Jėzus nenori to daryti be savo mokinių, be to nedidelio indėlio, kurį jie gali jam duoti: penkių kepalėlių duonos ir dviejų žuvų.

Ir šiandien jis mus ragina būti bendradarbiais, besąlygiškai priimant kitus. Nereikia kažko ypatingo, kad žmogus jaustųsi priimamas: pakanka malonaus žvilgsnio, dėmesingo išklausymo, tikro buvimo. Kai mes pasiūlome savo vargas galimybes Jėzui, jis nuostabiu būdu jas padaugina.

Tuomet patiriame tai, ką padarė Abraomas: duodami gauname, o svetingai priimdami kitus būname gausiai palaiminami.

„Priimdami svečių mes priimame patį Kristų.“

„Ar tie, kuriuos mes diena iš dienos priimame, išvelgs mumyse žmones, spinduliuojančius Kristų, kuris yra mūsų ramybė?“ (Brolis Roger, „Taizé šaltiniai“)

Malda

Jėzau Kristau, tu žinai mūsų troškimą

besąlygiškai priimti šalia mūsų esančius brolius ir seseris.

Tu žinai, kaip dažnai jaučiamės bejėgiai jų kančių akivaizdoje,

tu pirma negu mes jau priėmei juos savo gailėstingumu.

Kalbėk jiems per mūsų žodžius, palaikyk juos per mūsų veiksmus.

Tegul tavo palaiminimas pasilieka su mumis visais.

7-oji diena

Augti vienybe

„Aš esu vynmedis, o jūs šakelės“ (*Jn 15, 5a*)

1 Kor 1, 10–13; 3, 21–23 (Argi Kristus padalytas?)

Jn 17, 20–23 (Kaip mes esame viena)

Meditacija

Savo mirties išvakarėse Jėzus meldėsi, kad Tėvo jam pavestieji būtų viena: „Tegul visi bus viena <...> kad pasaulis įtikėtų, jog tu esi mane siuntęs.“. Susivieniję su juo, kaip šakelė įaugusi į vynmedį, mes dalijamės tais pačiais syvais, kurie cirkuliuoja tarp mūsų ir mus gaivina.

Kiekviena tradicija yra savaip turtinga ir siekia vesti mus į tikėjimo šerdį: į bendrystę su Dievu per Kristų Šventojoje Dvasioje. Kuo labiau išgyvename šią bendrystę, tuo labiau esame susiję su kitais krikščionimis ir visa žmonija. Paulius įspėja mus dėl nuostatos, kuri kėlė grėsmę jau pirmųjų krikščionių vienybei: absoliutinti savo tradiciją nepaisant Kristaus kūno vienybės. Tuomet skirtumai mus skaldo, užuot praturtinę. Paulius žvelgia labai plačiai: „Viskas jūsų, bet jūs patys – Kristaus, o Kristus – Dievo“ (*1 Kor 3, 22–23*).

Kristaus valia įpareigoja mus eiti vienybės ir susitaikymo keliu, taip pat vienyti su jo malda: „Tegul visi bus viena <...>, kad pasaulis įtikėtų“ (*Jn 17, 21*).

„*Niekuomet nesusitaikyk su krikščionių susiskaldymo skandalu: visi lengvai išpažįsta meilę artimui, vis dėlto lieka susiskaldę. Tegul Kristaus Kūno vienybė tampa tavo aistringų siekiu.*“ (Brolis Roger, „Taizė šaltiniai“)

Malda

Šventoji Dvasia, tu esi gaivinanti liepsna ir švelnus dvelkimas.

Ateik ir pasilik mumyse.

Atnaujink mūsų karštą vienybės troškimą,

kad gyventume suvokdami tavyje mus vienijantį ryšį.

Tegul visi krikščionys, Krikšto metu apsilikę Kristumi,

susivienija ir drauge liudija apie juos gaivinančią viltį.

8-oji diena

Susitaikymas su visa kūrinija

„Kad jumyse būtų manasis džiaugsmas ir kad jūsų džiaugsmui nieko netrūktų“ (*Jn 15, 11*)

Kol 1, 15–20 (Visa juo laikosi)

Mk 4, 30–32 (Mažas kaip garstyčios grūdelis)

Meditacija

Laiške kolasiečiams užrašytas himnas Kristui kviečia mus šlovinti visą visatą apimantį Dievo išganymą. Per nukryžiuotą ir prisikėlusį Kristų buvo atvertas susitaikinimo kelias: net kūrinijai skirtas ateities pažadas gyventi ramybėje.

Tikėjimo akimis matome, kad Dievo karalystė yra tikrovė, esanti labai arti, tačiau tuo pat metu ji dar labai maža, vargiai matoma, panaši į garstyčios grūdelį. Vis dėlto ji auga. Prisikėlusiojo Dvasia veikia net mūsų pasaulio varguose. Jis ragina mus drauge su visais geros valios žmonėmis nenuilstamai siekti teisingumo bei taikos, rūpintis, kad žemė vėl taptų gyvenama vieta visiems kūriniams.

Mes dalyvaujame Dvasios darbe, kad visa kūrinija galėtų šlovinti Dievą. Kai gamta kenčia, kai žmonės palūžta, prisikėlusio Kristaus Dvasia ragina mus neprarasti drąsos ir dalyvauti gydymo darbe.

Kristaus atneštas naujas gyvenimas, nors būdamas paslėptas, daugeliui yra vilties šviesa. Tai visuotinio susitaikinimo versmė, dovanojanti ne iš mūsų kylantį džiaugsmą: „Kad jumyse būtų manasis džiaugsmas ir kad jūsų džiaugsmui nieko netrūktų“ (*Jn 15, 11*).

„Ar nori švęsti Kristaus per Šventąją Dvasią dovanojamą naują gyvenimą, kad jis gyvuotų tavyje, tarp mūsų, Bažnyčioje, pasaulyje ir visoje kūrinijoje?“ (Antrasis pažadas Grandchamp bendruomenės įžadų apeigose)

Malda

Triskart šventas Dieve, dėkojame tau už tai, kad sukūrei ir pamilai mus.

Dėkojame už tavo buvimą mumyse ir kūrinijoje.

Išmokyk mus viltingai žvelgti į pasaulį, kaip tu į jį žvelgi,

kad galėtume darbuotis dėl pasaulio, kur klesti teisingumas ir taika

tavo vardo šlovei.

Grandchamp bendruomenė: ekumeninė patirtis gyvenant vienuolijoje

1930 m. Romandijos (prancūziškai kalbančios Šveicarijos dalies) reformatės, priklausančios vadinamajai „Moržo(*Morges*) moterų“ grupei, iš naujo atrado, kokia svarbi tyla ir Dievo žodžio klausymasis sekant Kristumi, kuris dažnai pasitraukdavo į vieatvę melstis. Jos vedavo dvasines rekolekcijas ir netrukus atvėrė galimybę taip pat kitiems žmonėms dalyvauti tose rekolekcijose, gana reguliariai vykusiose nedideliame Granšano kaime prie Nešatelio ežero. Ilgainiui iškilo poreikis turėti nuolatinę maldos ir svetingo priėmimo vietą. Toje vietovėje apsigyveno moteris, kuri vėliau tapo sesuo Margarita (*Marguerite*). Netrukus prie jos prisijungė dar dvi moterys. Rekolekcijų iniciatorė Geneviève Micheli savo malda lydėjo šią kuklią užuomazgą ir drąsino tris pirmąsias seseris jų dvasinėje kelionėje. Jų prašymu 1944 m. ji tapo pirmoji bendruomenės motina.

Kadangi iš Reformacijos kilusiose Bažnyčiose tuo metu nebuvo vienuolinių bendruomenių, pirmosios seserys neturėjo patirties nei savo liturginių knygų, nei vienuolijos regulos, todėl kreipėsi į kitų konfesijų vienuolynus, ieškodamos gairių. Jos buvo atviros kitų tradicijų turtams. Seserys turėjo visko išmokti: kaip grįsti gyvenimą kasdien apmąstomu Dievo žodžiu, gyventi bendruomenėje ir svetingai priimti kitus.

Pirmosios seserys kentėjo dėl krikščionių susiskaldymo, ypač motina Genovaitė (*Geneviève*), kuri suprato, koks svarbus yra ekumeninis ir teologinis darbas. Tačiau šis darbas turėjo būti grindžiamas tuo, kas jai buvo svarbiausia, būtent malda pagal *Jn 17, 21*: „Tegul visi bus viena! Kaip tu, Tėve, manyje ir aš tavyje, tegul ir jie bus viena mumyse, kad pasaulis įtikėtų, jog tu esi mane siuntęs.“ Ji siekė atiduoti savo gyvenimą dėl vienybės Kristuje ir per Kristų, kol ateis diena, kai Dievas bus viskas visame kame. Todėl ekumeninės bendruomenės pašaukimas buvo ne pasirinktas dalykas, bet dovana, nuo pradžių priimta malonė, gimusi iš neturto.

Ši malonė buvo patvirtinta ir žadinama per lemtingus susitikimus. Vienas iš tokių gimstančiai bendruomenei buvo susitikimas su kun. Pauliu Couturier. Jis buvo katalikų kunigas Lione, vienas iš ekumenizmo pionierių ir dabartinės Maldos už krikščionių vienybę savaitės iniciatorių. Tarp jo ir pirmųjų seserų užsimezgė gilūs ryšiai, jis ištikimai lydėjo jas dvasinėje kelionėje, ir tai liudija jų korespondencija. 1940 metais kunigas rašė motinai Geneviève:

<...> Neturėtų būti tokių dvasinių rekolekcijų, kuriose krikščionys aiškiai nepajustų kančios dėl susiskaldymų ir nepasiryžtų darbuotis dėl vienybės karšta malda ir nuolatinio nuskaistinimu. <...> Man vienybės problema pirmiausia ir iš esmės yra vidinio gyvenimo orientavimo problema. Jūs galite suprasti, koks svarbus man jūsų prašymas ir jūsų darbas organizuojant dvasines rekolekcijas. Karštai melskimės, kitaip tariant, laisvai įsileiskime Kristų pas save.“

Kitas labai svarbus susitikimas buvo su Roger Schützu, būsimoju Taizė broliu Roger, kuris apsilankė pas Grandchamp seseris 1940 m. Seserys drąsino jo paieškas, o jis palaikė su jomis kontaktą. Laikui einant bendrystės ryšiai plėtojosi ir tapo ypač gilūs 1953 m., kai Grandchamp bendruomenė priėmė Taizė regulą ir liturgiją netrukus po jų viešo paskelbimo. Brolis Roger rašė:

„Nuolatinė vienybės paieška suteikia žmogui vidinės harmonijos, suderina mintis ir darbus, buvimą ir veikimą. Ši pusiausvyra įgyjama tokiu mastu, kiek mes žingsnis po žingsnio siekiame darnos su tuo, kas mumyse geriausia, kas yra mūsų giliausia vidinė esybė: tai mumyse esantis Kristus.“

Netrukus Granchamp bendruomenės seserys suvokė pašaukimą drauge su Taizė broliais ir Mažosiomis Jėzaus seserimis gyventi mažose bendruomenėse, dažnai skurdžiuose regionuose Alžyre, Izraelyje, Libane, taip pat įvairiuose darbininkų rajonuose Europos šalyse ir savo buvimu liudyti paprastą maldos ir draugystės patirtį. Glaudūs ryšiai su vietos kaimynais ir Bažnyčiomis leido seserims susipažinti su liturginių apeigų įvairove visuotinėje Bažnyčioje ir atsiverti susitikimams su kitomis religijomis.

Grandchamp bendruomenės ekumeninis pašaukimas yra įsipareigojimas darbuotis dėl susitaikinimo tarp krikščionių, žmonijos šeimoje ir visos kūrinijos atžvilgiu. Gyvendamos bendruomenėje seserys greitai suprato, kad šis pašaukimas reikalauja įkūnyti susitaikinimą pirmiausia savo viduje ir tarpusavyje. Netrukus po Antrojo pasaulinio karo pabaigos prie pirmųjų seserų iš Šveicarijos ir Prancūzijos prisijungė vokiečių ir olandės seserys (su nesenu istorinių įvykių paženklinta patirtimi), po to seserys iš Indonezijos, Austrijos, Kongo, Čekijos, Švedijos ir Latvijos, priklausančios įvairioms konfesijoms. Šiuo metu bendruomenėje yra apie penkios dešimtys įvairių kartų seserų.

Kaip ir visi pakrikštytieji, seserys pašauktos tapti tuo, kas jos jau yra giliausia esmė – bendrystės žmonėmis. Kaip galime būti tokie bendrystės žmonės, jei pirmiau neišmokstame priimti save su savo skirtybėmis? Skirtingumas yra Dievo dovana ir drauge didžiulis iššūkis. Bendruomenė, apimdama konfesijų, kalbų, kultūrų ir kartų kitoniškumą, susiduria su iššūkiu, kaip mažu masteliu gyventi vienybėje apimant tą įvairovę. Šis skirtingumas reiškia taip pat skirtingus maldos, galvosenos, veikimo ar bendravimo būdus, taip pat skirtingus charakterius. Kaip galima darbuotis dėl susitaikinimo, jei ne per diena iš dienos išgyvenamą atleidimą? Visų pirma tai reikalauja darbuotis savo viduje, taip pat santykių plotmėje pasitikint Dievo gailestingumu. Visa tai prasideda širdyje, kur glūdi visokio skaldymosi šaknis, kur yra giliausios žaizdos, kuriomis turi būti pasirūpinta, kad širdis priimtų gydančią Dievo ramybę. Taigi vienybė tarp mūsų yra lėto ir kantraus mūsų gyvenimo perkeitimo, kurį Dvasia įvykdo mums pritarus, vaisius.

Liturginė malda yra tarsi bendruomenės dienos stuburas, jis suburia bendruomenę kasdien po keturis kartus. Liturginiai laikotarpiai padeda seserims vidujai priimti Kristaus gyvenimą per Šventąją Dvasią.

Grandchamp koplyčios centre esanti Trejybės ikona tyliai sveikina bendruomenės seseris. Ji kviečia jas įžengti į Tėvo, Sūnaus ir Šventosios Dvasios meilės bendrystę, leisti, kad ši meilė augtų jų viduje, skleistųsi per jų tarpusavio santykius, taip pat tarp tų, kurie atvyksta kaip svečiai. Dažnai praktikuojamas dalijimasis dovanomis. Seserys mėgsta sakyti, kad jos visada daugiau gauna negu duoda.

Šis svetingas priėmimas nulėmė nuostabius susitikimus su žmonėmis, kurie dar labiau atkreipė bendruomenės dėmesį į neprievartos nuostatą Evangelijoje: tai Jeanas ir Hildegarde Goss, Josephas Pyronnet ir Simone Pacot, kurie pradėjo „Bethesda“ susitikimuose vykdomą gelminę evangelizaciją. Tuo pat metu didėjo seserų dėmesys ekologijai, ir tai konkrečiai reiškėsi taikant organinę daržininkystę,

naudojant aplinkai draugiškus produktus ir rūpestingai apsvarstant būdą, kaip seserys maitinasi, keliauja, tvarko savo gėrybes, ir ką reiškia gyventi solidariai. Štai kodėl seserys rūpinasi puoselėti ryšius ir dalytis su kitomis bendruomenėmis, grupėmis, judėjimais ir išipareigojusiais asmenimis, ypač bendrauja per vienuolinių bendruomenių tinklus vietiniu, regioniniu, tarptautiniu ir ekumeniniu lygmeniu. Seserys taip pat dalyvauja ekumeniniame dialoge ir dialoge tarp religijų, bendrauja su judėjimais, puoselėjančiais susitaikinimą, teisingumą, taiką ir kūrinijos integralumą.

Seserys su dėkingumu priima atsinaujinimą, tačiau, nepaisant to, jos, kaip ir daugelis kitų Europos bendruomenių, susiduria su gyvybinių jėgų silpnėjimu. Vyresnis amžius verčia jas būti kūrybingas. Panašiai kaip pirmosios seserys buvo priklausomos nuo pagalbos, gaunamos iš kitų, taip ir šiandien seserims reikia išorinės pagalbos, kad galėtų priimti kitus svečius. Jų siūloma savanorystė yra dalijimasis maldos gyvenimu bei darbu. Bendruomenė pirmiausia atvira jauniems žmonėms, tačiau nenustato jokių amžiaus ribojimų, yra atvira visų žemynų žmonėms, norintiems įprasminti savo gyvenimą: tai įvairių denominacijų krikščionys, broliai ir seserys iš kitų bendruomenių, kartais žydai, musulmonai ir kitų religijų išpažinėjai, taip pat žmonės, neišpažįstantys konkrečios religijos. Tuo būdu bendruomenė trokšta tapti maldos namais kiekvienam, svetingo priėmimo, dialogo ir susitikimo vieta.

Kitų vienuolinių bendruomenių neturtas atvėrė naują tarnystę, kuri ragina seseris įsiklausyti ir drauge su kitais vienuoliais apsvarstyti, kaip į tai atsiliepti. Tai nauja malonė kartu tapti maldos ir susitaikinimo vieta. Šešerius metus viena iš Grandchamp bendruomenės seserų gyveno Prancūzijoje, ekumeninėje seserijoje su įvairių bendruomenių seserimis. Jau keletą metų seserys rengia paprastas keliones su trijų mėnesių trukmės viza, kad patirtų gyvenimą Izraelyje. Viena iš seserų prisijungė prie Mažųjų Jėzaus seserų, kad galėtų dalytis jų kasdieniu gyvenimu. Kiek vėliau dvi kitos seserys gyveno karmeličių Šv. Juozapo bendruomenėje. Šiandien kai kurios seserys neformaliu būdu dalyvauja Taizė bendruomenės gyvenime. Dėl šių naujų patirčių bendruomenė tampa turtingesnė gaudama naujų dovanų.

Pasaulio Bažnyčių tarybos (PBT) darbas užima svarbią vietą Grandchamp bendruomenės maldoje. Kiekvieną pirmadienio vakarą seserys meldžiasi maldavimais pagal PBT pasiūlytą ekumeninį maldų ciklą. Seserys turėjo privilegiją dalyvauti keliose PBT asamblėjose Vankuveryje, Hararėje, Porto Alegreje. Keletą metų seserys taip pat dalyvavo Bossey ekumeniniame institute, mažoje maldos, svetingumo ir draugystės bendruomenėje, per šio instituto vykdomą akademinę veiklą.

Bažnyčių susitaikinimo kelyje vienuolinis gyvenimas, nors būdamas labai paslėptas, užima privilegijuotą vietą. Jame giedama apie prisikėlusį Kristų, visuomet atvirą bendrystės dovaną, kurią Šventoji Dvasia išskleidžia daugybe veidų ir dovanų. Tai tarsi raugas tešloje, vienybės fermentas, nes nuveda mus į tikėjimo slėpinio gelmes, nuolatinio atsivertimo ir perkeitimo kelią. Tam tikromis aplinkybėmis vienuolinis gyvenimas gali padėti individui pranokti save patį. Kartais mums nežinomu būdu tai sukelia sąsąukas kitoje Kristaus kūno dalyje. Štai kaip tai nusakė kun. André Louf:

„Susiskaldžiusioje Bažnyčioje vienuolynas instinktyviai sudaro „nepriklausomą Dvasios žemę“. Vienuolynas turi būti ypatinga, parecellence ekumeninė žemė. Jis gali būti bendrystės provaizdis ir įgyvendinti tai, kas kitur egzistuoja tik viltimi. Kad ir kur tai būtų, gilčiausia prasme vienuolynas

nepriklauso nei stačiatikybei, nei katalikybei, nors tarp jų dar laikinai yra skilimas. Tai jau ženklina nepadalytą Bažnyčią, link kurios Dvasia šiandien mus galingai veda.“

Daugiau informacijos: www.grandchamp.org

Maldos už krikščionių vienybę savaitės temos 1968–2021 m.

Nuo 1968 m. Maldos už krikščionių vienybę savaitės tekstus rengė „Tikėjimo ir tvarkos“ komisija ir Popiežiškoji krikščionių vienybės taryba (buv. Sekretoriatas krikščionių vienybei skatinti). Nuo 1975 m. Maldos už krikščionių vienybę savaitės tekstus rengia kaskart kitos šalies vietinės ekumeninės grupės.

1968 „Jo didybės šlovei“ (*Ef 1, 14*)

1969 „Esate pašaukti laisvei“ (*Gal 5, 13*)
(Parengiamasis susitikimas Romoje, Italijoje.)

1970 „Esame Dievo bendradarbiai“ (*1 Kor 3, 9*)
(Parengiamasis susitikimas Niederaltaich vienuolyne, VFR.)

1971 „<...> ir Šventosios Dvasios bendrystė“ (*2 Kor 13, 13*)
(Parengiamasis susitikimas Baryje, Italijoje.)

1972 „Aš jums duodu naują įsakymą“ (*Jn 13, 34*)
(Parengiamasis susitikimas Ženevoje, Šveicarijoje.)

1973 „Viešpatie, išmokyk mus melstis“ (*Lk 11, 1*)
(Parengiamasis susitikimas Montserato abatijoje, Ispanijoje.)

1974 „Kad kiekvienos lūpos išpažintų: Jėzus Kristus yra Viešpats“ (*Fil 2, 1*)
(Parengiamasis susitikimas Ženevoje, Šveicarijoje.)

1975 „Dievo siekis: visa suvienyti Kristuje“ (*Ef 1, 3–10*)
(Medžiagą rengė Australijos grupė; parengiamasis susitikimas Ženevoje, Šveicarijoje.)

1976 „Būsime panašūs į Jį“ (*1 Jn 3, 2*) arba „Pašaukti tapti tuo, kas esame“
(Medžiagą rengė Karibų Bažnyčių Konferencija; parengiamasis susitikimas Romoje, Italijoje.)

1977 „Drauge išverti viltyje“ (*Rom 5, 1–5*)
(Medžiaga rengta Libane vykstant pilietiniam karui; parengiamasis susitikimas Ženevoje.)

1978 „Nebesate svetimi“ (*Ef 2, 13–22*)
(Medžiagą rengė Mančesterio ekumeninė grupė Anglijoje.)

1979 „Patarnaukite vieni kitiems Dievo šlovei“ (*1 Pt 4, 7–11*)
(Medžiaga rengta Argentinoje; parengiamasis susitikimas Ženevoje, Šveicarijoje.)

- 1980 „Teateinie Tavo karalystė“ (*Mt 6, 10*)
(Medžiagą rengė Berlyno ekumeninė grupė VDR; parengiamasis susitikimas Milane, Italijoje.)
- 1981 „Viena Dvasia – daug dovanų –vienas kūnas“ (*I Kor 12, 3b–13*)
(Medžiagą rengė Graymoor pranciškonų bendruomenė JAV; parengiamasis susitikimas Ženevoje Šveicarijoje.)
- 1982 „Tegu visi randa namus Tavyje, Viešpatie“ (*Ps 84*)
(Medžiaga rengta Kenijoje; parengiamasis susitikimas Milane, Italijoje.)
- 1983 „Jėzus Kristus – pasaulio gyvybė“ (*I Jn 1, 1–4*)
(Medžiagą rengė Airijos ekumeninė grupė; parengiamasis susitikimas Céligny (Bossey), Šveicarijoje.)
- 1984 „Pašaukti būti viena per mūsų Viešpaties kryžių“ (*I Kor 2, 2 ir Kol 1, 20*)
(Parengiamasis susitikimas Venecijoje, Italijoje.)
- 1985 „Iš mirties į gyvenimą su Kristumi“ (*Ef 2, 4*)
(Medžiaga rengta Jamaikoje; parengiamasis susitikimas Grandchamp, Šveicarijoje.)
- 1986 „Tapsite mano liudytojais“ (*Apd 1, 8*)
(Medžiaga rengta Slovėnijoje; parengiamasis susitikimas Jugoslavijoje.)
- 1987 „Suvienyti Kristuje – naujame kūrinyje“ (*2 Kor 5, 17–6, 4a*)
(Medžiaga rengta Anglijoje; parengiamasis susitikimas Taizė, Prancūzijoje.)
- 1988 „Dievo meilė išveja baimę“ (*I Jn 4, 18*)
(Medžiaga rengta Italijoje; parengiamasis susitikimas Pinerole, Italijoje.)
- 1989 „Statyti bendruomenę: vienas kūnas Kristuje“ (*Rom 12, 5–6a*)
(Medžiaga rengta Kanadoje; parengiamasis susitikimas Whaley Bridge, Anglijoje.)
- 1990 „Kad visi būtų viena <...> Kad pasaulis įtikėtų“ (*Jn 17*)
(Medžiaga rengta Ispanijoje; parengiamasis susitikimas Madride, Ispanijoje.)
- 1991 „Visos tautos, šlovinkite Viešpatį“ (*Ps 117 ir Rom 15, 5*)
(Medžiaga rengta Vokietijoje; parengiamasis susitikimas Rotenburge prie Fuldos, VFR.)
- 1992 „Aš esu su jumis per visas dienas <...> Tad eikite“ (*Mt 28, 16*)
(Medžiaga rengta Belgijoje; parengiamasis susitikimas Briugėje, Belgijoje.)
- 1993 „Nešti Dvasios vaisių krikščionių vienybei“ (*Gal 5, 22–23*)
(Medžiaga rengta Zaire; parengiamasis susitikimas prie Ciuricho, Šveicarijoje.)
- 1994 „Dievo namiškiai: pašaukti būti vienos širdies ir vienos sielos“ (*Apd 4, 32*)
(Medžiaga rengta Airijoje; parengiamasis susitikimas Dubline, Airijos Respublikoje.)
- 1995 „Koinonia: bendrystė su Dievu ir tarpusavyje“ (*Jn 15, 1*)
(Medžiagą rengė Tikėjimo ir tvarkos komisija; parengiamasis susitikimas Bristolyje, Anglijoje.)

- 1996 „Štai aš stoviu prie durų ir beldžiu“ (*Apr 3, 14–22*)
(Medžiaga rengta Portugalijoje; parengiamasis susitikimas Lisabonoje, Portugalijoje.)
- 1997 „Kristaus vardu maldaujame: *Susitaikinkite su Dievu*“ (*2 Kor 5, 20*)
(Medžiagą rengė Šiaurės ekumeninė taryba; parengiamasis susitikimas Stokholme, Švedijoje.)
- 1998 „Dvasia ateina pagalbon mūsų silpnumui“ (*Rom 8, 14–27*)
(Medžiaga rengta Prancūzijoje; parengiamasis susitikimas Paryžiuje, Prancūzijoje.)
- 1999 „Jie bus jo tauta, o pats Dievas bus su jais“ (*Apr 21, 1–7*)
(Medžiaga rengta Malaizijoje; parengiamasis susitikimas Bose vienuolyne, Italijoje.)
- 2000 „Šlovė Dievui, kuris palaimino mus Kristuje“ (*Ef1, 3–14*)
(Medžiagą rengė Vidurio Rytų Bažnyčių taryba; parengiamasis susitikimas La Vernoje, Italijoje.)
- 2001 „Aš esu Kelias, Tiesa ir Gyvenimas“ (*Jn 14, 1–6*)
(Medžiaga rengta Rumunijoje; parengiamasis susitikimas Vulkane, Rumunijoje.)
- 2002 „Su Tavimi yra gyvenimo versmė“ (*Ps 36, 5–9*)
(Medžiagą rengė Europos vyskupų konferencijų taryba (CCEE) ir Europos Bažnyčių konferencija (CEC); parengiamasis susitikimas Otmaringo ekumeniniame centre prie Augsburga, VFR.)
- 2003 „Lobį nešiojamės moliniuose induose“ (*2 Kor 4, 4–18*)
(Medžiaga rengta Argentinoje; parengiamasis susitikimas „Los Rubios“ ekumeniniame centre Ispanijoje.)
- 2004 „Aš jums palieku ramybę“ (*Jn 14, 27*)
(Medžiaga rengta Alepe, Sirijoje; parengiamasis susitikimas Palerme, Italijoje.)
- 2005 „Kristus, vienintelis Bažnyčios pamatas“ (*I Kor 3, 1–23*)
(Medžiaga rengta Slovakijoje; parengiamasis susitikimas Pieštianuose, Slovakijoje.)
- 2006 „Kur du ar trys susirinkę mano vardu, ten ir aš esu tarp jų“ (*Mt 18, 18–20*)
(Medžiaga rengta Airijoje; parengiamasis susitikimas Prosperous, Kildero grafystėje, Airijoje.)
- 2007 „Jis daro, kad kurtieji girdi ir nebyliai kalba“ (*Mk 7, 31–37*)
(Medžiaga rengta Pietų Afrikoje; parengiamasis susitikimas Faverže, Prancūzijoje.)
- 2008 „Be paliovos melskitės“ (*I Tes 5, 12a. 13b–18*)
(Medžiaga rengta JAV; parengiamasis susitikimas Graymoor, Garrison, JAV.)
- 2009 „Kad juodu būtų sujungti tavo rankoje“ (*Ez 37, 15–28*)
(Medžiaga rengta Korėjoje; parengiamasis susitikimas Marselyje, Prancūzijoje.)
- 2010 „Jūs esate šių dalykų liudytojai“ (*Lk 24, 48*)
(Medžiaga renta Škotijoje; parengiamasis susitikimas Glazge, Škotijoje.)
- 2011 „Vieningai laikėsi apaštalų mokslo ir bendravimo, duonos laužymo ir maldų“ (*Apd, 2, 42*)

(Medžiaga rengta Jeruzalėje; parengiamasis susitikimas Saydnaya, Sirijoje.)

2012 „Būsime perkeisti mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus pergale“ (plg. *1 Kor* 15, 51–58)
(Medžiaga rengta Lenkijoje; parengiamasis susitikimas Varšuvoje, Lenkijoje.)

2013 „Ko Viešpats reikalauja iš mūsų?“ (*Mch* 6, 6–8)
(Medžiaga rengta Indijoje; parengiamasis susitikimas Bengalūre, Indijoje.)

2014 „Argi Kristus padalytas?“ (*1 Kor* 1–17)
(Medžiaga rengta Kanadoje; parengiamasis susitikimas Monrealyje, Kanadoje.)

2015 „Jėzus ją paprašė: „Duok man gerti“ (*Jn* 4, 7)
(Medžiaga rengta Brazilijoje; parengiamasis susitikimas San Paule, Brazilijoje.)

2016 „Pašaukti skelbti šlovingų viešpaties darbų“ (*1 Pt* 2, 9)
(Medžiaga rengta Latvijoje; parengiamasis susitikimas Rygoje, Latvijoje.)

2017 „Susitaikinti: Kristaus meilė mus ragina“ (plg. *2 Kor* 5, 14–20)
(Medžiaga rengta Vokietijoje; parengiamasis susitikimas Vitenbenberge, Vokietijoje.)

2018 „Tavo dešinė, Viešpatie, yra nuostabi jėga“ (*Iš* 15, 6)
(Medžiaga rengta Karibų regione; parengiamasis susitikimas Nasau, Bahamų salose.)

2019 „Tik to, kas teisu, teisingai tesieksi“ (*Ist* 16, 18–20)
(Medžiaga rengta Indonezijoje; parengiamasis susitikimas Džakartoje, Indonezijoje.)

2020 „Su mumis elgėsi labai draugiškai“ (plg. *Apd* 28, 2)
(Medžiaga rengta Maltoje; parengiamasis susitikimas Rabate, Maltoje.)

2021 „Pasilikite mano meilėje ir jūs duosite daug vaisių“ (plg. *Jn* 15, 5–9)
(Medžiaga rengta Grandchamp bendruomenėje; parengiamasis susitikimas Areuse, Šveicarijoje.)

Maldos už krikščionių vienybę savaitės istorijos svarbios datos

Apie 1740 m. – Škotijoje atsirado su Šiaurės Amerika susijęs sekmininkų sąjūdis, kvietęs atnaujinti tikėjimą, melstis už visas Bažnyčias ir išvien su jomis.

1820 – Kun. Jamesas Haldane‘as Stewartas paskelbia „Pasiūlymus dėl visuotinės krikščionių sąjungos siekiant Dvasios išliejimo“ (*Hints for the General Union of Christians for the Outpouring of the Spirit*).

1840 – Kun. Ignatius Spenceris, į katalikybę atsivertęs anglikonas, pasiūlo įsteigti Maldos už vienybę sąjungą.

1867 – Anglikonų vyskupų Lambeto I susirinkimo Nutarimų preambulėje pabrėžiama maldos už vienybę svarba.

1894 – Popiežius Leonas XIII įvairiuose dokumentuose ragina praktikuoti Maldos už vienybę oktavą Sekminių kontekste.

1908 – Kun. Paulo Wattsono iniciatyva švenčiama Maldos už Bažnyčios vienybę oktava.

1926 – „Tikėjimo ir tvarkos“ sąjūdis pradeda publikuoti „Pasiūlymus dėl Maldos už krikščionių vienybę aštuondienio“.

1935 – Kun. Paulis Couturier Prancūzijoje ragina švęsti Maldos už krikščionių vienybę visuotinę savaitę, grindžiamą malda už „Kristaus trokštą vienybę jo panorėtomis priemonėmis“.

1958 – Liono ekumeninis krikščionių vienybės centras (Prancūzija), bendradarbiaudamas su Pasaulio Bažnyčių tarybos Tikėjimo ir tvarkos komisija, pradeda rengti medžiagą Maldos savaitei.

1964 – Jeruzalėje popiežius Paulius VI ir patriarchas Atenagoras I drauge meldžiasi Jėzaus malda, kad „visi būtų viena“ (Jn 17, 21).

1964 – Vatikano II Susirinkimo Dekrete dėl ekumenizmo pabrėžiama, kad malda yra ekumeninio sąjūdžio siela, ir raginama švęsti Maldos savaitę.

1966 – Pasaulio Bažnyčių tarybos Tikėjimo ir tvarkos komisija ir Sekretoriatas krikščionių vienybei skatinti (dabar Popiežiškoji krikščionių vienybės taryba) nutaria kasmet kartu rengti tekstus Maldos savaitei.

1968 – Maldos savaitė pirmą kartą švenčiama remiantis tekstu, kurį drauge parengė Tikėjimo ir tvarkos komisija ir Sekretoriatas krikščionių vienybei skatinti (dabar Popiežiškoji krikščionių vienybės taryba).

1975 – Maldos už krikščionių vienybę savaitė pirmą kartą švenčiama remiantis tekstais, parengtais vietinės ekumeninės grupės Australijoje.

1988 – Maldos už krikščionių vienybę savaitei skirta medžiaga panaudojama Malaizijos krikščionių federacijos steigimo pamaldose; ši federacija vienija pagrindines krikščionių konfesijas šioje šalyje.

1994–1996 m. tekstai parengti dalyvaujant dviem ekumeninėms pasauliečių organizacijoms – Krikščioniškajai jaunų vyrų asociacijai (YMCA) ir Krikščioniškajai jaunų moterų asociacijai (YWCA).

2004 – Nutariama, kad Maldos už krikščionių vienybę savaitės medžiaga bus vienodu formatu skelbiama ir pristatoma jos rengėjų: Tikėjimo ir tvarkos komisijos (Pasaulio Bažnyčių tarybos) ir Popiežiškosios krikščionių vienybės tarybos (Katalikų Bažnyčios).

2008 – Švenčiamos Maldos už krikščionių vienybę savaitės šimtosios metinės. (Šios iniciatyvos pirmtakė, Bažnyčios vienybės oktava, pirmą kartą minėta 1908 m.)

2017 – Minint Reformacijos 500-ąsias metines Maldos už krikščionių vienybę savaitės tekstus rengė Vokietijos krikščionys.